

SZÍNHÁZSÁGI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

Felolvasó szerkesztő: Bathory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal: Kassa, Kovácslella 15. sz. hova az előfizetési díj küldendő.

Előfizetési feltételek: Egész évre... 6 ft — kr. Fél évre... 3 ft — kr. Negyed évre... 1 ft 50 kr. Két hóra... 1 ft — kr. Egy hóra... 50 ft — kr.

Előfizetéseket bármely nap-tól elfogadjanak. Nyilatkozó soroknál 15 Kr. A nyitási díjk előre Retardók!

Szerkesztői iroda: Kassa, Kovácslella 15. sz. hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratokat vissza nem adtuk. Csak kértetve lehetnek fogadjunk el. Megjelenik minden csütörtökön egy féltven, időközönként (s fotobalok esetében) egész ten.

A fizetés-emelés.

Aradt a Gerő pécsi színházalapszaklapon a következő állásokról: Kassa, Kovácslella 15. sz. hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratokat vissza nem adtuk. Csak kértetve lehetnek fogadjunk el. Megjelenik minden csütörtökön egy féltven, időközönként (s fotobalok esetében) egész ten.

A fizetés-emelés.

Aradt a Gerő pécsi színházalapszaklapon a következő állásokról: Kassa, Kovácslella 15. sz. hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratokat vissza nem adtuk. Csak kértetve lehetnek fogadjunk el. Megjelenik minden csütörtökön egy féltven, időközönként (s fotobalok esetében) egész ten.

A fizetés-emelés.

Aradt a Gerő pécsi színházalapszaklapon a következő állásokról: Kassa, Kovácslella 15. sz. hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratokat vissza nem adtuk. Csak kértetve lehetnek fogadjunk el. Megjelenik minden csütörtökön egy féltven, időközönként (s fotobalok esetében) egész ten.

Nagyhecsű pártfogását mindenkorra kérve, vagyunk Nagy-Kanizsa, 1884. május 10-án — Melleslegnek szokott mely tisztelői: A színházalapszaklapon: A külvilágról: Somogyi Károly, Dálnoky János, Berényi Gyula

TÁBOZSA.

A kik egymást képviselik?*)

— Rajz. — Itt: Csenda László. (Folytatás.)

— De kapitány ur! bosszúság, az igazgató nem hibás ebben az ügyben. Ő rendesen megbizta bérletbiztosítást, hogy az ilyen dolgokban járjon el pontosan, — iparkodtam az igazgatót megtenni.

— Azt mondja ön, a bérletbiztosító? Nos ha ön a tisztelettel van felruházva, mint mondja a miként a színházban áll, miért nem tett eleget kötelességének?

— Magam alatt vágtam el az ágat. Nem volt más mód, minthogy Tokay hivatalát magamnak vallo.

— Hát — izé — hogy is mondjam csak? Jaj a szájo ügyemnek, de eljárt! — Én bizony megtemtem a magam kötelességét, — mentegőztem zavartamban, — de a kapitány ur nem volt hon. Hát azt gondoltam, hogy a hivatalban keressen fel. Tegnap voltam is itt, de sem itt, sem pedig lakásán nem találhattam meg.

A kapitány gondolkodott. Feleltem tetőpártjára hígott, bárha megérdemli mely időszakban kerestem, vége lesz jól indult fullanosságom.

— Igaz, igaz! — szólt kis szünet után a kapitány, irrasztaló elhagyva, — két napig vada szaton voltam.

— Nos, látja kapitány ur! — kiálték örömtől sugárzó arczelem, — szemrehányásai nem illetik igazgatómat, sem engem!

— Nem, valóban nem! Bosszúság meg! — szölet a kapitány, kezét felém nyujta, alább hangsúly kiabálással. — Reményem el félreérettségemmel nem sérték meg önt? . . . Ha parancsol egy pohár 10 éves szilviumot, szolgálatok Gotthé!

— Gotthé! — kérdem meglepetten.

— Már mi így neveztek, mert minden pálinka-nem, mely itt az irodában kezünk ügyébe vették a helyere, mindazokat különféle írónéve szerint keresztelték el. Nos szolgálatok?

— Nagyon jól fog esni, hiszen olyan híd apríli idő van, hogy mig ide értem, majd megfagytam.

— Na ez majd felmelegíti. . . . Tehát a jórendű barátságunk!

— Eljen! — kiálték, odakocczintva a kapitány poharához s hamar ajkaimhoz emelem az isteni pálinkát. Ugy mert belém vagy 5 pohárnál, mint Ladányra a menyők. A kapitány, melytil kiürült poharam, rögtön szolgáltással s az erős szívvel, melylyel ilyen közben megkínált, csakhamar elkibábeltem meg a szobában levő tárgyakat. A kapitány sem maradt tisztá józanon, olyan enyélő bőbeszédű lett, hogy alig tudtam kérdéseire válaszolni.

— Igaz! mi majd elejétlen, — szölet a kapitány, irrasztalóhoz támoalgóva. — A társulatnál létezik valami Kézdí Lajos nevű színész?

— Kézdí Lajos? — kérdem hirtelen, a papircsomagra vetve szemem.

— Ugy van, Kézdí Lajos, — ismétlé a kapitány, miközben a papircsomagot kibontotta.

— Igen, létezik — it van!

— Éh, — dnyöngött a kapitány mosolygósan.

lyogva. — Ez az uri embert B-Gyarmatort! perelle egy leány, hogy elécsabította s aztán elhagyta a felelőseket. Ime néze! — Az a mi! — választottan elfojtott hangon, teljesen kijózanodva. — A lapokból megtudta Lajoskaja hollett, ki már egy éve bujjdok előle, s egyenesen engem kerestetett fel a balassa-gyarmati hatóság által, hogy vegyek elégtételt a megsértéstől becsületül. — A kapitányság?! — Igen, s ha én nem tudom a dolgot ki egyenliten, akkor azt kell adnom a büfényítő törvényeknek.

Ez a hír elég volt, hogy a pálinka szesze ellilangon fejebből.

— És hogy szól a rendelet?

— Vagy elviszi a leányt, vagy feléjett rögtön 150 frcot, mint gyermekletartási költség.

Majd elilangtam!

— Ugy látom Tokay ur, hogy önt felelet érdeklé az ügy? Nagyon elhalványodott.

— Meghíet! — választottan zavartan, homlokom dörzsölve, — de a pálinka . . .

— Igen? . . . Megártott? . . . No semmi, emberi dolgot. Nem lemm szívem, ha a színházhoz megy, Kézdí urat hozza elküldeni?

— Kézdí urat? — választottan tetetett mosolyal, hajam hátra simogatta. — Hopp, meg van, — vilant meg agyamban egy gondolat. — Rogyon küldöm, azonnal itt leszek!

— Helyesen, de csak délután 2 órára; ha lehet majd lealkusunk a 150-ból vagy 50-ét az ó jávára.

— Kérni fogom édes kapitány ur.

Ezzel kezelt szorítottam a kapitányval és gondolatokban elmerültem, igazgatóm rohantam a színházhoz.

(Folytatása következik.)

H i r e k.

— Pályázat. A marosvásárhelyi városi tanács pályázatot adott ki 1884—85-évi szini évadra. Felhívának a folyamodni ahózi színházgátok, hogy küldjék felzserelt kérvényeket f. évi május 31-ig adalék be, Borosnyai Pál polgármesterhez.

— Pozsonyban közléb. A kanári herczegné operette. „A eskök” népszind. „A kis szörökört” vigjáték „A gasogueti nemes” operette adott elő, ez utóbbi Halmainé Emma jutalmul. A „Pozsonyvidéki Lapok” egyik legutóbbi füzében Erdélyi Marietta római életjáratot hoz s működéséről egyes jellemvonásokat közöl. A többek közt ezeket írja: „A közönséget ez közölsérmér, mibein egy művésznő részélt, mértéke voltaképpen értékek. Erdélyi Marietta neve, a nékél hogy elavult volna, nem új a színművészet terén. Művésznő a szó teljes értelmében és a legnyervezebb közőnség is hódolatát adózt tetszésének.”

— Szörökörtés. Kollószváry József, operette-tenorista és népszindű-ékes, Budapesteni tanulmányait befejezve, nek Koltovszváry Rónay Károly, a vidék egyik tehetséges szende színésznőjével együtt, május 1-től Jakab Lajos színházgátához szerződtek, hol helyeket már el is foglaltak.

— A szabadtéri színház. Bizottság elölletett. A f. hó 9-án tartott városi közgyűlésen, Matusziel Ágoston képviselő indítványára kimondott a színházi bizottság megszűntetését, melynek hatáskörét a közgyűlés a városi tanácsra bizta.

— Jakab Lajos színházgátja. A Sopron-nagony és szeszszab czikkelt azt a soproni színházi indítványozza hogy a szabadtéri színház színházalapszaklapon a következő állásokról: Kassa, Kovácslella 15. sz. hova az előfizetési díj küldendő.

*) E társulatokérmény, tárgyalmaz miatt már csak azannakból készírték. Ezek részét lapunk april 24-iki számban találjuk t. olvasónk.

— Az előfizetési díj küldendő. Nyilatkozó soroknál 15 Kr. A nyitási díjk előre Retardók!

